

I Międzynarodowa Studencka Konferencja Neuropsychiatryczna 2017

I INTERNATIONAL NEUROPSYCHIATRIC STUDENTS' CONFERENCE 2017

Data konferencji: 26 listopada 2017 r.

STRESZCZENIA KONFERENCYJNE

1. NIETYPOWY PRZEBIEG POLEKOWYCH OBJAWÓW POZAPIRAMIDOWYCH W CHOROBY WILSONA – OPIS PRZYPADKU

ATYPICAL COURSE OF EXTRAPYRAMIDAL SYMPTOMS IN WILSON'S DISEASE – A CASE STUDY

Anna Krupa¹, Aleksander Turek¹, Adrian Chrobak², Marcin Siwek³, Dominika Dudek³

Uniwersytet Jagielloński, Collegium Medicum

¹Studenckie Koło Naukowe Zaburzeń Afektywnych UJCM

²Katedra Psychiatrii UJCM

³Zakład Zaburzeń Afektywnych UJCM

Cel: Celem pracy jest przedstawienie nietypowego przebiegu polekowych objawów pozapiramidowych u 22-letniej kobiety z rozpoznaniem schizofrenii przeniesionej na oddział psychiatryczny szpitala uniwersyteckiego z powodu niepowodzeń terapeutycznych po kilkumiesięcznym leczeniu na oddziałach psychiatrycznych.

Przypadek: U pacjentki obserwowano nasilone objawy pozapiramidowe: przymusowe, asymetryczne ustawienie kończyn górnych, zaburzenia połykania i cechy parkinsonizmu polekowego: sztywność mięśniową, zaburzenia mowy, ślinotok, drżenia spoczynkowe. Ich przebieg nie odpowiadał na standardowe postępowanie. Objawy utrzymywały się i nasilały pomimo redukcji dawek i modyfikacji stosowanych leków przeciwpsychotycznych (LPP). Ponadto objawy psychotyczne ustąpiły po małych dawkach LPP. Powyższe spostrzeżenia skłoniły do diagnostyki w kierunku neurologicznego podłoża objawów. Z powodu pogorszenia się stanu somatycznego pacjentkę przeniesiono na oddział internistyczny z planowanym skierowaniem na oddział neurologiczny.

Komentarz: Nasilone objawy neurologiczne i ustąpienie objawów psychotycznych po małych dawkach LPP stały się przesłanką do poszerzenia diagnostyki. W efekcie u pacjentki rozpoznano chorobę Wilsona i zaburzenia schizofrenopodobne na jej podłożu.

2. OBSESYJNO-KOMPULSYJNE TENDENCJE WŚRÓD STUDENTÓW MEDYCyny W POLSCE

Zuzanna Goetz

Warszawski Uniwersytet Medyczny

Hipoteza: Studenci medycyny częściej niż studenci innych kierunków wykazują tendencje do zachowań ze spektrum zaburzeń obsesyjno-kompulsyjnych.

Wstęp: Gabbard i Mayers uważają perfekcjonizm za jedną z najczęstszych cech wśród przyszłych lekarzy. Dodatkowo częściej u studentów medycyny zauważyli takie cechy, jak: zwątpienie w siebie, poczucie winy, nadmierne poczucie obowiązku. Cechy te, zwane obsesyjną triadą, mogą prowadzić do zaburzeń obsesyjno-kompulsyjnych.

Metodyka: Studenci różnych kierunków polskich uczelni samodzielnie wypełnili anonimową ankietę.

Wyniki: W badaniu wzięło udział 855 studentów, w tym 393 medyków. Do zachowań kompulsyjnych przyznało się 53%, a do myśli obsesyjnych 53,5% studentów wszystkich kierunków. Wśród studentów medycyny wyniki były niższe – 49,6% dla zachowań kompulsyjnych i 43,5% dla myśli obsesyjnych.

Wnioski: Wydaje się, że studenci medycyny w Polsce rzadziej przyznają się do kompulsyjnych zachowań i obsesyjnych myśli niż studenci innych kierunków. Dlaczego? Być może wynika to z potrzeby perfekcjonizmu lub faktycznie są grupą mniej podatną. Wymaga to pogłębionej dalszej analizy.

3. ZACHOWANIA SAMOBÓJCZE WŚRÓD PACJENTÓW Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI

Olga Wachnik, Michalina Janiec, Marta Ciułkiewicz, Gabriela Gostomska, Mateusz Toś

Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach

Wprowadzenie: Współistnienie zaburzeń psychicznych i zachowań samobójczych jest częstym problemem. Wykazanie grup szczególnie zagrożonych samobójstwem jest zasadnicze w kontekście profilaktyki oraz faktu, że tego typu zachowania są uwzględniane w kryteriach diagnostycznych m.in. osobowości chwiejnej emocjonalnie typu *borderline* (BPD, *borderline personality disorder*).

Cel: Ocena częstości występowania zaburzeń psychicznych wśród osób wykazujących zachowania samobójcze.

Materiały i metody: Dokonano retrospektywnej analizy dokumentacji medycznej 814 pacjentów Górnośląskiego Centrum Medycznego w Katowicach.

Wyniki: Powodem 11,7% konsultacji psychiatrycznych na Izbie Przyjęć były zachowania samobójcze, 11,8% konsul-

towanych pacjentów było pod wpływem alkoholu, 10,8% miało objawy lękowe. Wśród pacjentów z BPD 42,2% miało w wywiadzie próby samobójcze, z czego 19,6% nadużywało alkoholu, a 32,4% dokonywało samookaleceń. Wykazano statystycznie istotne różnice pomiędzy zachowaniami samobójczymi a samookaleczeniami ($p = 0,0009$) i nadużywaniem alkoholu ($p = 0,013$).

Wnioski: Pacjenci prezentujący zachowania samobójcze w większości mają diagnozę zaburzeń psychicznych, najczęściej zaburzeń afektywnych. Nadużywanie alkoholu i samo-okaleczenia mogą stanowić możliwe czynniki ryzyka częstszych zachowań samobójczych wśród pacjentów z BPD.

4. WPŁYW WYBRANYCH CZYNNIKÓW NA FUNKCJE POZNAWCZE I DEPRESJĘ WŚRÓD PACJENTÓW POWYŻEJ 60. R.Ż.

Grzegorz Kardas, Patrycja Iwan, Paweł Kozarzewski, Małgorzata Koziarska-Rościszewska

Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Wstęp: Demencja to kategoria chorób mózgu określana jako stopniowa utrata funkcji poznawczych i możliwości intelektualnych. W grupie pacjentów 60+ demencja i możliwa depresja stwarzają ryzyko niewystarczającego przestrzegania zaleceń lekarskich.

Cel badania: Zbadanie częstości występowania demencji i depresji wśród pacjentów powyżej 60. r.ż. oraz analiza czynników zwiększających ryzyko ich występowania.

Materiał i metody: Zbadano 115 pacjentów powyżej 60. r.ż. Oddziału Geriatrii USK-WAM i poradni POZ NZOZ Vita Plus w Łodzi. Pacjenci wypełnili testy MMSE, GDS i CDT oraz kwestionariusz dotyczący danych socjoekonomicznych, chorób przewlekłych i przyjmowanych leków.

Wyniki: Wyższy wynik GDS korelował z niższym wynikiem MMSE ($p < 0,05$). Wiek wpływał na wynik MMSE (niższy) oraz CDT (wyższy) w grupie z wykształceniem podstawowym. Mężczyźni uzyskiwali wyższy wynik MMSE ($p = 0,0399$) i niższy CDT ($p = 0,0345$). Pacjenci w związku małżeńskim uzyskali wyższy wynik testu MMSE ($p = 0,0454$) i niższy wynik testu CDT ($p = 0,0230$).

Wnioski: Podatni na występowanie demencji byli pacjenci z podstawowym wykształceniem, pozostający poza związkiem małżeńskim oraz starsze kobiety. Lekarze leczący grupę pacjentów 60+ powinni zwracać szczególną uwagę na wszystkie symptomy demencji, by wcześniej ją zdiagnozować.

Introduction: Dementia is a category of brain diseases defined as a gradual and progressive loss of intellectual and cognitive functions. Among patients over 60-year-old

dementia and possible depression create a risk of inadequate compliance.

Purpose: Obtaining information on incidence of dementia and depression among patients aged 60+ and analysis of factors which may increase their risk.

Material and Methods: A group of 115 hospitalized (Geriatric Ward of USK WAM) and primary care (NZOZ Vita Plus, Łódź) patients aged 60+ was enrolled to this study. Patients performed tests: MMSE, GDS and CDT and filled in a questionnaire about their socio-economic data, chronic diseases and medications.

Results: Higher score of GDS correlated with worse result of MMSE ($p < 0,05$). Age was an important factor because it affected both MMSE (lower) and CDT results (higher) in the group with basic education. Men achieved higher score in MMSE ($p = 0,0399$) and lower in CDT ($p = 0,0345$). MMSE test result was higher ($p = 0,0454$) and CDT result was lower ($p = 0,0230$) for married patients.

Conclusions: Patients susceptible to dementia were older females, patients with basic education and single. Physicians treating patients 60+ should take notice of all symptoms of dementia to diagnose it early.

5. STOSOWANIE DOPALACZY JAKO CZYNNIK SPUSTOWY ROZWOJU SCHIZOFRENII KATATONICZNEJ – OPIS PRZYPADKU

Karol Wiśniewski, Julita Poleszak, Jakub Siembida, Przemysław Szabat, Aleksandra Siek, Hanna Karakuła-Juchnowicz

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Wstęp: Stosowanie środków psychoaktywnych (SPA) często współwystępuje z zaburzeniami psychotycznymi, a jednocześnie może zaostrzać ich objawy. Nowe substancje odurzające, zwane potocznie dopalaczami, są coraz częściej zażywane, co przekłada się na rosnącą liczbę hospitalizacji z nimi związanymi.

Cel pracy: Przedstawienie przypadku 17-letniego pacjenta mającego kontakt z substancjami psychoaktywnymi od czasu gimnazjum, nieleczonego dotychczas psychiatrycznie.

Omówienie: Objawy zaczęły się ujawniać 2 tygodnie przed hospitalizacją, po zażyciu dopalaczy. W chwili przyjęcia pacjent był w stanie katatonii. Pod wpływem leczenia nastąpiła nieznaczna poprawa. Powrócił kontakt słowny, potwierdzono występowanie objawów pozytywnych. Zdecydowano o wdrożeniu terapii ELD, jednak nie przyniosła ona poprawy. Po włączeniu klopazyny stan kliniczny w stopniu znacznym, choć niepełnym, się polepszył. Pacjent został wypisany do domu pod opieką matki z zaleceniem dalszego leczenia w PZP.

Wnioski: Można przypuszczać, że zażywanie SPA miało wkład w ujawnienie się schizofrenii. Wpływ nowych substancji psychoaktywnych na człowieka jest słabo zbadany, aczkolwiek ich ogromna szkodliwość dla zdrowia nie budzi wątpliwości.

6. WPŁYW TRENINGU EEG-NEUROFEEDBACK NA NIETRENOWANE BEZPOŚREDNIO PASMO ALFA (8–12 HZ) I JEGO KONSEKWENCJE W REHABILITACJI PAMIĘCI WZROKOWO-PRZESTRZENNEJ PACJENTÓW POU DAROWYCH

Dorota Mroczkowska, Szymon Tyras

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Wprowadzenie: Trening EEG-Neurofeedback jest szeroko stosowaną metodą rehabilitacji u pacjentów poudarowych. Szczególne znaczenie ma w rehabilitacji funkcji poznawczych.

Materiał i metody: W badaniu wzięło udział 41 pacjentów poudarowych. 29 z nich stanowiło grupę badaną, a 12 kontrolną. Obie grupy zostały poddane standardowej rehabilitacji, grupa badana dodatkowo otrzymywała trening EEG-Neurofeedback w standardowym protokole C3 θ/β : C4 θ /SMR (15 20-minutowych sesji). W celu sprawdzenia wpływu treningu na amplitudy poszczególnych pasm przeprowadzono analizę ilościowej EEG (QEEG). Oceny wzrokowo-przestrzennej pamięci operacyjnej dokonano z wykorzystaniem Kolorowego Testu Połączeń (CTT2).

Wyniki i wnioski: Udowodniono statystycznie istotny związek między treningiem EEG-Neurofeedback a wzrostem średniej amplitudy fal Alfa (8–12 Hz) oraz między wzrostem tej amplitudy a poprawą wzrokowo-przestrzennej pamięci operacyjnej w grupie pacjentów powyżej 65. r.ż. Pokazało to istnienie zjawiska niezamierzonego trenowania pobocznego.

7. CZYNNIKI RYZYKA ROZWOJU DEPRESJI CIĘŻKIEJ U MŁODZIEŻY – OPIS PRZYPADKU

Julita Poleszak, Jakub Siembida, Karol Wiśniewski, Przemysław Szabat, Aleksandra Siek, Hanna Karakuła-Juchnowicz

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Wstęp: Rozwój depresji zależy od złożonego współdziałania wielu czynników, wśród których wymienia się przyczyny genetyczne, osobowościowe, psychospołeczne i stresowe.

Cel pracy: Przedstawienie przypadku i poszukiwanie czynników ryzyka ciężkiego epizodu depresji u nastolatki.

Omówienie: Pacjentka, lat 17, przyjęta na Oddział Psychiatryczny w trybie nagłym z powodu licznych samookaleczeń, w przeszłości 3 próby samobójcze. Wywiad ujawnił zaburzenia rozwoju wewnątrzmacicznego i przedwczesny poród, bez późniejszych zaburzeń rozwoju psychomotorycznego. W okresie wczesnodziecięcym prawidłowy typ więzi emocjonalnej z rodzicami i poprawny styl wychowawczy. W wieku 16 lat wystąpiły pierwsze symptomy zaburzeń zachowań społecznych pod postacią izolacji, negatywnej oceny siebie i świata, zachowań autodestrukcyjnych.

Wyniki: Przepuszczalnie podłożem zaburzeń afektywnych u pacjentki były: zmiana środowiska, śmierć bliskiej osoby, zaburzenia odżywiania (BMI = 16,44), brak więzi z rówieśnikami, niepowodzenia szkolne.

Wnioski: Opisane czynniki ryzyka są niewspółmierne do nasilenia objawów depresji. Z analizy opisanego przypadku wynika, że w poszukiwaniu przyczyn depresji ogromną rolę odgrywa wielokrotna wnikliwa rozmowa z pacjentem.

8. UZALEŻNIENIA A ZABURZENIA DEPRESYJNE MĘŻCZYŹN

Aleksandra Kielan, Joanna Skonieczna, Dominik Olejniczak, Karolina Jabłkowska-Górecka

Warszawski Uniwersytet Medyczny

Wstęp: Badacze zwracają uwagę na atypowe objawy oraz problemy z analizą epidemiologiczną zaburzeń depresyjnych występujących wśród mężczyzn. Liczne badania wykazały, że depresja występuje 3–4 razy częściej u osób uzależnionych w porównaniu z osobami bez cech uzależnienia.

Cel: Omówienie mechanizmu uzależnienia u mężczyzn z zaburzeniami depresyjnymi.

Materiał i metoda: Praca powstała na podstawie przeprowadzonego przeglądu literatury naukowej polskiej i zagranicznej z zakresu problematyki uzależnień występujących wśród mężczyzn z depresją.

Wyniki: Wiele badań sugeruje istnienie „syndromu męskiej depresji”. Występuje dodatnia korelacja pomiędzy impulsywnością i agresywnością a depresją u mężczyzn uzależnionych od alkoholu. Współwystępujące z depresją uzależnienie od substancji psychoaktywnych znacznie zwiększa ryzyko samobójstwa.

Wnioski: 1. Ocena czynników wpływających na występowanie objawów depresyjnych u mężczyzn uzależnionych jest ważna w kontekście wpływu depresyjności na wyniki leczenia. 2. Potrzebne są kolejne, pogłębione studia tematu występowania mechanizmu uzależnienia wśród mężczyzn ze zdiagnozowanymi zaburzeniami depresyjnymi.